

Írta:

2013. január 31. csütörtök, 08:00

Közművek „jönnek-mennek” átalakulnak, eltűnnek a városból. Ez egy természetes fejlődés, változás. Az már nem az, hogy bizonyos csonkok a járdákon maradnak (képünkön is egy ilyen látható), ezzel okozva balesetveszélyt a gyalogosok számára. Nyilván sok ilyen akad Pécsen is, a Pécsi Riport kettő ilyenbe botlott bele, cseppet sem sikeresen, különösebb kutatás nélkül.

A Lauber Dezső Sportcsarnok melletti Bolygó utca északi végén, a szűk járdán lelhető egy csővég. Nem teljesen bizonyos, de erősen feltételezhető, hogy gázvezeték ér véget a vakdugóval. Ami jó 10 centiméterre áll ki az aszfalt síkjából. Körülötte egy fémkeret van, fokozva az éktelenkedést, leselkedve az áldozatára.

Ebből már akadt galiba, hiszen egy hölgy más esett el ott a sötétben, majdnem eltörve a bokáját. Akkor történt egy bejelentés a szolgáltatóhoz, de semmi más egyéb nem változott az ügyel kapcsolatban. Mivel pedig veszélyes közműről van szó, hát a barkácsolás, házias elhárítás

elképzелhetetlen. Abból talán még nagyobb grimbusz lehetne, mint amilyen a pillanatnyi állapot.

A kép rémisztőbb, mint a valóság, de ez nem baj

Szintén Pécsen, a belvárosban, a Rákóczi úton hasonló jelenség tapasztalható. Azzal az eltéréssel, miszerint ott pontosan lehet tudni, mit is rejt a föld mélye. A gyalogátkelőhely mellett, az egyetem sarkán ugyanis évtizedekig egy telefonfülke állt. Amit nyilván érthető okokból, a telefontársaság emberei elbontottak. Vélelmezhetően, a mobil világában nem érte meg fenntartani az állomáshelyet. Különösen azért, mert a vandálok gyakori célpontja volt a bódé.

A „kalitka” tehát eltűnt, mintegy elrepült, természetes képzavarral élve. De maradt mögötte némi emlék. Mert a műkőből egy éles, négyzetes lemez áll ki. Ami ugyanúgy veszélyt rejt magában, mint az ikertestvére, egy másik városrészben.

Egyelőre tehát csak egyet tehetünk. Felhívjuk olvasóink figyelmét arra, nézzenek a lábuk elé! Ennél az általános tanácsnál viszont többre lenne szükség, de az már meghaladja a hatáskörünket, lehetőségeinket.

Legfeljebb próbáljuk nyomon követni a dolgok menetét, aztán

Írta:

2013. január 31. csütörtök, 08:00

két-három hét múlva megvizsgáljuk, mi változott. Remélhetőleg nem a „semmiről” számolhatunk majd be.